

Hanna hjá Tummas — (Framh.) heimíð, börnini og konan skuldu fáa sitt. Uttan hana hevdí tað ver- ið ómøguligt. Hon bar av flestum í arbeiðsdugileika og viti. Øll, sum kenna hana kunnu ássanna, at hon skaraði framúr.

Hóast tað kann sigast, at fáar hendur hava tikið fleiri plogg úr lagdi enn hon — vaskað, nappað, karðað, spunnið og bundið — og hóast hon í allar mátar innanhýsis sum hin stíðan av livinum kortini ikki gloymd. Baksið doyvdi so sanniliga ikki livshugin hjá henni. Hon var livsglað, kát og skemt- andi og hevði lætt til ein hjarta- ligan látur og dugdi væl at finna

tað stuttligt og løgna í lívinum. Hetta gláðlyndi var ein ómetliga dýrmett barlast í lívinum hjá hesi stríðskvinnu.

Nei, Hanna á Brekkunum var eisini av sonnum hugtigin av lesnaði, av spurningum, ið eisini rukk- út um dagin í dag. Hon var ein lesandi kvinna. Hon tysti eftir vit- an, og spurningarnir mundu brenna í henni.

Hvørki lunkað ella kold var hon, men heilt og fultút fyrri ella imóti uttan tó at vera dómisjúk og nakt- andi øðrum at hava sína friu hugs- an og meining.

Tað var beinanvegin stuttligt at leggja til merkis, hvussu hon líka upp í ellisárini var tann fyrsta og

hugabesta at lesa blóðini, tá post- urin kom. Mong lesa skemtið fyrst. Men Hanna hjá Tummas Mikal læs oddagreinirnar og tað politiska tilfarið fyrst og gjørdi smár við- merkingar, aðrenn hon fór yvir til hin lesnaðin.

Hanna á Brekkunum var brenn- andi og sterkt yvirbevístur sosial- istur. Stríðið fyrri frigering arbeið- aranna lá henni ikki minni heitt á hjarta enn manninum. Hesin henn- ara brennandi hugur fyrri frigerð- anini av stætti sínum, hennara skil og glogsskyni vóru sum sagt ein óforur stuðul hjá stríðsmanninum, ið hon elskaði og var so stolt av, sum fáar kvinnur hava verið tað av manni sínum.

Hon var eins og ektamaðurin djúpt religíus.

Trúgvári kirkjugangarar enn hjún- ini Tummas Mikal og Hanna á Brekkunum funnst ikki í bygdini. Vakurt og háberisligt par at siggja til, tá ið tey fóru eftir vegnum arm undir arm við sálmaðikin í hondini.

Mær var eitt ríkidømi at hava fingið loyvi at liva ein part av lívi mínum í vinarlagi og samstarvi við hesum av sonnum aðalbornu menniskjum, eitt ríkidømi, ið eg til evsta dag mín eri teim takkskyld- igr fyrri.

Fríður og heiður lýsa æviga um minni teirra,

P. M. Dam.

TIL GAMANS og álvara

Dømt aldri uttan kunnleika; heldur ikki uttan tað er neyðugt, og ongatíð uttan miskunnsemi.

Hetta er brot úr brævi, ið Engels skrivaði til Karl Marx — báðir, grund- leggjarar sosialismunnar — í desember 1846:

— Havi verið í Danmark og aðra- staðni í Norðanlondum. Tað var ræð- ligt. Heldur hin minsti týskari enn hin størsti danskari. Eitt so toppmált vesel- domi hvat víðvíkir vanligum morali og stættarviðurskiptum, finnur ein onga aðra- staðni. Hinumegin vanvírað svenskar- arnir danskarnar sum „fortvaskaðar“ og útartaðar, reyparar og veselavætti. Norðmaðurin talar um hin „forfranska- da“ svenskan og greivur hans og er glaður yvir, at í Noreg ræður hitt sama táguliga bóndaveldið sum á kong Knúts døgum. Afturfyrri verður hann roknaður sum nakað verri útskot av íslending- inum, ið framvegis tosar sama mál sum teir skitnu víkingarnir í ár 900, drekkur lýsi sum teir, býr í moldholum og fer til grundar í allari „atmosferu“, ið ikki stinkar av rotnum fiski.

— Og hann leggur aftrat:

— Eg eri stoltur av, at eg ikki eri danskari, enn minni íslendingur, men bara týskari.

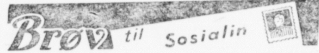
Eitt av aðalkrøvnum hjá donsku ar- beidararørsluni, nú sáttmálasamráðing- arnar fara fram, er slyttir arbeiðsvika. Enn er ilt at siga, hvat úrslitið verður. — Vanliga arbeiðsvikan í Ameríku er 40 tímar um vikuna. Canada, Australia og New Zealand hava mest sum somu skipan. Í Fraklandi er 40 tíma arbeiðs- vikan eisini gjognumford við lóg, men har koma reglur uppi, ið gera, at ar- beistiðin veruliga er eitt sindur longri. Í Belgíu og Vesturtýskalandi er vanliga arbeiðstiðin 45 tímar. Finland hevur 47 tímar. Í Svøríki er lóg gjord, ið stigvíst minskar arbeiðstiðina niður í 45 tímar. Í Noreg er uppskot frammi um 45 tímar. Viðmerkjast skal tað, at henda stytting fer fram uttan nakran niðurskið í lønini.

Skílop — men eingin kavi. Væl ber til, kortini. Kavi er óneyðugur, tí týskir vísindamenn hava nú funnið uppá at

gera skílopsbreytir úr plastic. Skíloyp- ararnir siga sjálvir, at hesar nýggju breytirnar eru eins góðar — ella eisini betri — enn kavi.

Áskoðararnir kunnu nú standa í sum- mardýna og hyggja at hesum áhugaverdu kappingunum.

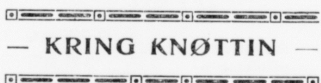
Tað hevur verið borið upp á mál her í blaðnum, at flestu bygðum torvar eitt samkomuhús. Nógvar bygdir eiga einki hól at bjóða fólki inni. Aðrar hava eitt hól, ið tó aloftast er illa nýtandi. Eitt samkomuhús er ein treyt fyrri allari menning — politiskari, menningarligari, trúarlígar, ítróttalígar o.s.f.r. Tað má tí vera skylda hins almenna — lógtingsins og kommununnar — saman við einstak- liginum at fáa bygt slík bygðarhús. — Eg vóni tí, at javnaðarmenn, ið umboða hina sosialistisku fólkarørsluna, nú teir halda landsfúnd, taka upp henda tákni og gera hann til eitt líd í teirri sosial- istisku framtíðarstevnu.

Ein sosialistur.

5 spurningar

1. Hvussu langt rokkur Nólsoyar viti?
2. Hvussu langt er út á ytru helling Fugloyarbanks?
3. Hvussu stórir er meðalhitin í hav- inum um Føroyar?
4. Hvat var einasta land, ið ikki varð umboðað, tá Suez-veitin varð vígd?
5. Hvat er meðaldýpið í Atlantshav- inum?

(Svar aðraðastni)

Í samband við Sputnikkarnar er hent mangt og hvat. Ein 18 ára gamal russ- iskur skúlanæmingur skrivur soleiðis til ein av vísindamonnum: „Kæru vinir, vísindamenn! Sendið meg upp við Sput- nik heldur enn tey djór, tí senda.“

Londonnarblaðið „The People“ hevur lovað 1 milj. kr. til hann, ið fyrst rund- ar mánan.

Eingin av heimsins stórbýum hevur havt eina so merkiliga „silveru“ sum New Delhi. Fyri 250 árum síðan hevði hann 2 milj. íbúgv. Í 1858 var talið fallið niður í 50.000. Í dag hevur hann aftur 2 milj.

Nýliga segði franskt forlag frá, at teir seildu nýggja bók, har sagt var frá ollum tí, ið vísindamenn vístu um himm- al, helviti, skerseld og seinastu jarðfrøð- islugu fundini, greitt frá av eygvitnum.

BARNAMATUR

Gátan í seinasta blað: 1. kalvi — 2. králka — 3. ketta.

Á - I - Næstfyrstu og síðstu bókstavar F - O - eru tiknir burtur. Teir síðstu R - S - eru allir eins stavar. Lisnir L - G - niðurfelir eru teir næstfyrstu navnið á einum klædnalaggi.

MILLUM UNGFÓLK

Anna konfirmeraðist í Klakksvík og gjørdi tá av, at hon skuldi aftur til Klakksvíkar at tæna so skjótt, hon slapp heimanfrá. — Hon var í góðum lag heuda dagin, hon fór avstað. Tað hevði verið ein stákan av henni. Har var vask- að, seymað og stoppað til evstu lotu. — Rukkuð skuldi hon hava í hárið. Men hvat? Einki tilfar. So mátti pápin í hjallin. Hann hevði tikið snorið niður og stóð og mátaði til „papiottir“ burtur av teinajarninum, tá turkilagið snøg- liga rann honum í huga, men so illa var tað farið í øllum óteranum í sum- mar, at ikki fekkst burturúr til meira enn 5 papiottir. Morgunin eftir hevði Anna 5 frálíkar rukkur — 2 øðrumegin og 3 øðrumegin. — Tær vóru komnar um- borð í hin lítla bátin — hon og omma hennara, ið skuldi yvir í Bo at ferðast. Uppi á landi stóð abbin og veittraði farvæl. Nú setti hann húgvuna aftur á hovðið, loraði snústugguna spakuliga út millum varnarnar, niður eftir skegginum og búkinum og víðari niður í hin opna buksukvaran. So fór hann spákandi aftur at húsum. — Spakuliga andovdi hin lítla báturin út móti „United States of Faroes“. Fyrstimestarin togaði seigliga í árararnar, meðan kokkurin sat og flenti at. — Nú vóru tær komnar umborð — Anna á veg til Klakksvíkar at njóta ung- dómisdagar sínar — omman yvir í Bo.

(Næst ferð: Umborð á „United States of Faroes“)

— Í gjár segði Jógvan, at eg var eitt ásin.
— Og hvat svaraði tú honum aftur?
— Eg segði, at ein skal aldri doma eftir útsjónini.

— Einaferð tjakadust ein dani, ein norðmaður og ein svií um, hvør teirra kundi vera longest inni í einum geita- bukkafjósi, ið er tiltikið fyrri at lukta illa. Norðmaðurin fer fyrst inn. Aftaná honum fer sviín og verur inni eina lotu longur enn norðmaðurin. Seinast fer danin. Men tá hann hevur verið har eina lotu longur enn sviín, kemur geita- bukkurin stórleypandi út úr fjósinum.

— Kona mín keypti sær nýggja baði- drakt í summar.

— Var hon nýmótans?

— Ja, krambúðarkvinnan pakkaði hana inn í rokningina.

Svar uppá 5 spurningar: 1. 100 fjórð- ingar — 2. 35 fjórðingar — 3. 7,7 hita- stig — 4. Ongland — 5. 3.926 m.

TAD ER VERUNLEIKI

at bert eftir 2 árum frá tí, sambands- , tjóðveldis- og fólkaflokksmenn av- tóku landshandilin, hækkaðu heil- søluprísirnar á sukri og hveitti 17 oyru kg.
at vit ætlandi hava heimsins hægstu mjólk- og kjotprísir.
at Føroyar er tað av Norðanlondum, ið veitir íbúgvum sínum ringast bú- setingarlíkindi.

at danir í 1956 drukku 4,3 milj. l. av brennivíni, 22,6 milj. l. av sterkum oli og 12,5 l. av víni. Upp á fólkíð er hetta 1 l. av brennivíni, 49,8 l. av oli (140 fl.) og 2,8 l. av víni.
at undir einum eldgosi niðri í sjónum við Azorurnar er ein nýggj oyggj komin aftrat.
at India hevur umleið 400 milj. íbúgv- ar, og at 1,2 milj. børn verða fodd á hvøvið ári.
at í India hava teir sum húsdjór m.a. 50 milj. geitir og 40 milj. seyðir.
at 1 milj. keyparar víta árliga inn á gólvið í bókahandlinum hjá Sam- eindu tjóðunum í New York.
at Føroyar upp á hvarjar 1.000 íbúgv- ar hava heimsins størstu fiskiskipa- tonnasju, nevniliga 689 tons og at Ísland hevur bert 365, Noreg 101 og Danmark 13 tons.

14. sept. lesur dagliga ílamanna-lestur yvir landstýrisflokknar um toll, skatt, dritt og datt, men gloymir at siga frá, at tjóðveldismenn tóku lógvatak við teimum, tá teir gjørdu stórmennin skattafriar í 4 ár og lögdu óðiligar toll- byrðar á smámannaherðarnar at geva stórmönnum til gávus, tá teir keypa trolarar.

Tað er ikki longri síðan enn undir verkfallinum í 1940, at Dánjat Niclasen tók soleiðis til orðanna: Vit reidarar gevast ikki, sjálvt um bara eygni eru eftir í skrokkinum á fiskimonnum.